

holder sin reale Afstemning. Men ogsaa vi ere interesserede i at faa Klarhed, saa jeg tror, at jeg tør love det ærede Medlem dette. Hvis det ærede Medlem ikke modtager dette Tilbud, viser det, at heller ikke han ønsker den Klarhed over Afstemningen, som han beklagede, at saa mange af hans Parti ikke vilde gaa med til.

Wulff: Maa jeg sige til det ærede Medlem (Borgbjerg), som stadig vedkender sig at holde paa Sagkundskaben, at han ikke behøver at undskyldte sig derfor. Jeg er ham taknemmelig, og jeg gentager min Tak for, at han slutter sig til Sagkundskaben. Naar han gør mig sit sidste Tilbud, modtager jeg det — naar blot de Mænd, som han stiller til min Raadighed, ligesom jeg mene, at Københavns Landbefæstning bør opretholdes, og agte at stemme for dens fortsatte Opretholdelse.

V. H. O. Madsen: Det erkendes af alle Venner af vort Forsvar, at den nuværende Ordning af vort Forsvarsvæsen lider af store Mangler. Som en af de mest iøjnefaldende har jeg tidligere eksempelvis fremhævet Fodfolkets utidssvarende Ammunition. Men paa forskellige andre Punkter findes ligeledes saa væsentlige Mangler, at deres Afhjælpning er paatrængende nødvendig. Af alle forsvarsvenlige Partier er det saaledes erkendt som nødvendigt, at Hovedstaden sikres mod fjendtlige Angreb. Dette kan lettest foregaa fra en fjendtlig Flaade, idet Københavns Forsvar fra Søsiden for Tiden er meget mangelfuldt. Derfor maa Flaaden forbedres, og Københavns Søbefæstning udvides og forstærkes, ligesom der maa tilvejebringes en Omordning af Søbefæstningens Besætning saaledes, at der til enhver Tid af Aaret findes tilstrækkelig Styrke paa Søbefæstningen til at varetage dens Bevogtning.

Ved den Forsvarsordning, der for Tiden behandles her i Tinget, er det Hensigten at tilvejebringe disse Forbedringer, og dersom Forslaget bliver til Lov, vil der utvivlsomt opnaas væsentlige Fordele for Søværnet og for Københavns Søbefæstning. Som bekendt er imidlertid det Beløb, der nu foreslaaet til Søbefæstningens Forstærkning, kun omtrent $\frac{2}{3}$ af, hvad der oprindeligt fra sagkyndig Side var bragt i Forslag, hvorfor man selvfølgelig ikke kan naa saa vidt som oprindeligt paatænkt. Den Forstærkning af Søbefæstningen, som vil opnaas ved Anlæg af de saa meget omtalte

Fløjforter, er utvivlsomt et Gode, og da der ingen Tvivl er om, at det her drejer sig om to Kystforter, maa disse naturligvis opfylde de samme Betingelser, som alle andre Kystforter ifølge deres Natur maa opfylde, derved at være sikrede ogsaa fra Landsiden saavel passivt ved deres Bygning som aktivt ved deres Bestyknings. Enkelthederne ved Ordningen af disse Forhold kunne neppe være Genstand for Behandling her i Salen. At det er en Fordel for Landbefæstningen, at de paagældende Kystforter findes, er ubestrideligt.

Ved den foreslaaede Ordning afhjælpes adskillige væsentlige Mangler ved vort Forsvar, som nødvendigvis maatte søges afhjælpne. Desværre har det ikke været muligt at skaffe det hertil fornødne Fler-tal uden paa den Betingelse, at der samtidig vedtages en Bestemmelse om Desarmering af den nuværende Landbefæstning senest den 31. Marts 1922. Det maa vistnok erkendes at være ganske ejendommeligt at træffe en saadan Bestemmelse 12 Aar, før den skal træde i Virksomhed, og det har utvivlsomt krævet megen Resignation og en stærk Følelse af, at vort Forsvarsvæsen for Tiden virkelig befinder sig i en Nødtilstand, som snarest muligt maa afhjælpes, naar denne Betingelse er bleven tiltraadt ogsaa af de Rigsdagsmænd, der anse det for nødvendigt, for at et Forsvar overhovedet skal være muligt, at København sikres ved faste Værker fra Landsiden lige saavel som fra Søsiden — dette gælder saaledes for mit Vedkommende. — Og naar jeg ønsker disse Lovforslag førte op til det andet Ting og gjorde til Love, er det i Haab om, at det senere vil lykkes i Tide at faa det danske Folk til at indse den saglige Nødvendighed af, at dets Hovedstad sikres ved faste Værker ogsaa fra Landsiden, saa at Folkets Repræsentation ad normal Vej i Tide faar vedtaget en Beslutning herom. Enhver, der ser paa Sagen med samme Øjne som jeg, maa derfor forbeholde sig Ret til at virke for at faa Folket til at dele denne Anskuelse.

De sagkyndige have ønsket en Forbedring af Københavns Landbefæstning, som vil medføre en Udgift af ca. 9 Mill. Kr. Dette Ønske blev ikke imødekommet, hvad der naturligvis er et væsentligt Tab, men derfor kan man paa ingen Maade anse den Befæstning af Hovedstaden fra Landsiden, der ifølge Forliget skal eksistere i de følgende 12 Aar, som værdiløs for Forsvaret. Vilkaarene for en eventuel Kamp paa dette Sted ville afhænge af forskellige